

1 mei 2011 : GGF viert 9de verjaardag in het Lappersfort Poëziebos met de-witte-olifantenvertelling over solidariteit. Mensen van goede wil welkom!

Op 1 mei 2011 om 14u30 brengt Lucas Vandenbussche in het Lappersbos het Verhaal van de Witte Olifanten. Hij maakte en vertelde dit verhaal in 1998/1999 naar aanleiding van de acties van asielzoekers in scholen en universiteiten. Het werd ook verteld op de dag van de Aarde 2002, tijdens de eerste Chartreusehappening. Lucas Vandenbussche is een rasverteller, bekend voor zijn volks- en erfgoedverhalen.

Het verhaal

Op een dag komen in het bos van Grootvader en de dieren een horde witte olifanten aankloppen met de vraag of ze er enkele jaren mogen verblijven. Want hun bos in het zuiden is platgebrand en de planten hebben tijd nodig om weer te groeien tot een nieuw bos. Grootvader en de dieren van het bos stemmen toe en geven de olifanten een onderkomen. Maar er ontstaat een probleem: de zware poten van de olifanten doen de konijnengangen instorten. Dus beslissen Grootvader en de dieren, tot hun spijt, dat de witte olifanten weg moeten. Kort na die beslissing wordt de konijnenpopulatie bedreigd door een aanval van duizenden wolven. De enigen die de aanval kunnen afslaan en de konijnen kunnen redden zijn de olifanten...

Hoe het verhaal afloopt, hoor je in het Lappersfort Poëziebos op 1 mei 2011 om 14u30 <http://www.bondbeterleefmilieu.be/weekvandeearde/index.php/199>
Bekijk hier 2 foto's van de 1-mei-bosverhalen-verteller met dank aan Jan Franco
Lees hier het verhaal van de Witte Olifanten dat op 1 mei 2011 om 14u30 in het Lappersfort Poëziebos ten tonele wordt gebracht door verhalenverteller Lucas Vandenbussche. Kadert in de viering van de week van de aarde
GGF als stadsnetwerk voor duurzaamheid & dierbaarheid ?

Al 9 jaar lang zijn wij afgevaardigden van grond & water, licht & lucht, planten & dieren, bos en ademruimte, milieu & erfgoed in onze Unesco werelderfgoedstad. En van de mensen die daarmee leven en daarvan afhankelijk zijn. Wij allemaal dus. We hebben heel wat bereikt en dus was ons wachten niet zinloos. We hopen dat het Hugo Clauspad & het Poëziebos <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> ondertussen integraal deel uitmaken van de plannen voor het bestuur van Brugge 2013 – 2018. De muzes van het bos zijn bereid mee te dromen aan een Brugge waar poëzie deel uitmaakt van de stadsvisie.

Vaclav Havel, *Ons wachten is niet zinloos*: “Ik geloof dat wij moeten leren wachten zoals wij leren scheppen. Wij moeten geduldig de graankorrels zaaien en de aarde waarin zij gezaaid zijn koppig water blijven geven en het gewas zelf zijn tijd gunnen. We kunnen een plant niet voor de gek houden, net zomin als wij de geschiedenis voor de gek kunnen houden. Maar we kunnen haar wel water geven. Geduldig elke dag opnieuw, met begrip, met mededogen, met liefde.”

Een dierbare groet van de bosGezellen Peter Theunynck, voorzitter Groene Gordel Front in Brugge en Ommeland (GGF) & woordvoerder Lappersfort Poets Society, 0486/737220 & Luc Vanneste, secretaris GGF & medewoordvoerder Hanzestadcoalitie, 050/390957 www.ggf.be
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> actief in www.vbv.be/netwerk www.groenepotloden.be

Zondag 9 oktober 2011 om 14u30 ter gelegenheid van de week van het bos www.weekvanhetbos.be wordt het GGF uitgezwaaid door de stadsdichter van Antwerpen. Onze 9 levens zitten er dan op. http://vbv.be/weekvanhetbos/bezoeker.php/2/activiteit_weergeven/27

Men vertelde die dagen
over een man met dieren in de ogen
en een vrouw die zich hulde in glas.
Zij waren beiden onbereikbaar,
maar stormden elkaar binnen.

Soms moet men als twee halmen
naast elkaar staan
en regen op de kuiten voelen.

Soms zijn wij lichter dan alleen.

Maar de stormen komen
en het hart wordt diep
en ze voelen zich in zandgrond veranderen.

Men verloor de grenzen van zijn lichaam
en de schepen zakten in de aarde

en men zou alles laten vallen
om bij hem te zijn,

maar dat maakt niet meer uit.

Soms is het niet zo goed om een hand te zijn.
Het bed gaat op in de deining,
katten janken eindeloos

Dijken breken.
De dag heeft geen antwoord.

Kom nu maar spinnen aan mijn buik, lief,
waar een rivier buiten haar oevers trad.

Ga slapen onder een hemel van filigraan,
laat ogen in hun kassen rollen
onder een verguld plafond.

De aderen zijn zacht vanbinnen,
wij bloeien in het donker.

Ontzwem niet de zee,
kooi niet de vogel,
honger niet de dieren uit.

Was de woorden af,
zet letters in hun kasten.

Het lichaam schreeuwt,
de buik huilt met een open stem.
Het kiert langs alle kanten.

Wij lezen grote ramen,
worden ouder waar het jonger kan.
In deze warmte groeit een vrucht, een speld groot.

Kom nu maar slapen in mijn hand, lief.
Het komt, en het zal glanzen.

Na de zondvloed harken wij
de rest van het puin bijeen.

In dit zand zien wij ons klein worden.
We houden de ogen halfdicht:

zon op het land,
land onder lucht,
water tot er geen diepte meer blijft.

Er staat een stevige wind
en de huizen klaren
als een inwendige nacht.

We ontwaken naast een afdruk
en dromen dezelfde handen.

We hebben buiken die open en toe gaan
terwijl diep in ons de dooi inzet.

Ons midden is bestendig.

Wij begraven ons in klanken
en gaan op de ijsvlakte staan.

Klauwen branden tegen kaken.
Het lichaam barst van binnen uit.

We brullen naar de hand die uit het ijs komt
en ons gloeiend onder trekt.

Misschien, als wij nog glanzen,
spoelt hij op onze stranden aan.

Hij zal zacht zijn. Hij zal stralen.
Hij zal niet aflatend luisteren
naar de stemmen diep in ons.

Misschien, als we het niet verwachten,
komt de man.

Lies van Gasse <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Lies van Gasse (1983), studeerde aan de Accademia di Brera in Milaan en keerde terug als "meester in de beeldende kunst". Schrijven bleek op jeugdige leeftijd al een natuurlijke gave. Haar poëzie is indringend, subtiel, veelal bedrieglijk eenvoudig en toegankelijk. De uitweg uit haar gedichten is heel wat moeilijker te vinden. Samen met Annemarie Estor schiep ze in 2009 ook de figuur Hauser die een jaar geleden te gast was in het Lappersfort Poëziebos. <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> <http://www.ademloos.be/nieuws/maak-kennis-met-gedichten-hugo-clauspad-po%C3%ABziebos-brugge-wees-er-welkom>